

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
 Zésiratok nem adatkak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozatok minden garmondor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számíttatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A „ZEMPLEN”

jövő 1884-el XV-ik évfolyamába lép.

Egy régi ismerős, egy régi jó barát, mely sok szó helyett azzal lép t. közönsége elé, hogy jövőre is megjelenik s:

Tartalma, alakja és ára marad az eddigi.

Intézkedtünk azonban, hogy az első gyarapodjék. E célból a megye főbb pontjairól rendes tudósítóink lesznek, azonkívül rajta leszünk, hogy a közigazgatási bizottságban tett szakelődői jelentések, nemkülönben a városi képviselői gyűlés határozatai is lapunkban jövőre rendszeresen közöltessenek.

Az előfizetéseket postautalványon e hó 28-ik kérjük beküldetni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt jókor tájékozva legyünk.

S.-a.-Ujhely, 1883. decz. 23.

A „ZEMPLEN” SZERKESZTŐSÉGE ÉS
 KIADÓHIVATALA.

Elnöki körlevél.

A tek. megyei bizottság tagjait f. évi decemberhó 29-én d. e. 10 órakor tartandó rendkívüli közgyűlésre van szerencsém tisztelettel meghívni.

Ezen közgyűlés tárgyai lesznek:

1. A m. k. belügyminiszterium leirata a megyei házipénztár kezelése tárgyában.
2. Gálszécs község és a kir. államkincstár között létrejött szerződés hatósági jóváhagyása.
3. A kassai pénzügyi igazgatóság átírata a Nagy-Mihály község által kiállított kötelező nyilatkozat helybenhagyása tárgyában.
4. Községi számadások és költségvetések felülvizsgálata.

S.-a.-Ujhely, 1883. decz. hó 21-én.

Matolai Etele,
 alispán.

A tisztujtás.

Az önkormányzati jogok egyik legfontosabbikát, (fájdalom, hogy sokszor nem mondhatjuk: legszebbikét is) a tisztviselő választást Zemplénvármegye bizottsága f. hó 19. 20. és 21. napjain ejtette meg.

Mikor e sorok napvilágot látnak, akkor már a szenvedélyes izgalom helyét ismét elfoglalta a nyugodtabb gondolkodás. A gladiátorok szegre akasztják a kardot s itt a nyert siker, ott pedig a sikertelen harc egyes epizodjairól csendesesen beszélgetnek övéiknek körében, a boldog családi tűzhely melegénél.

Hát így volt ez századok óta s így is lesz mindaddig, míg lomtárba nem vetik ősi alkotmányunk e már ugyancsak *lesinórozott* mentjét is s ránk nem adják azon divatos zubbonyt, melyet a központi műhelyben szabnak ki s amelynek, mint a Csúzi liberijának rá kell pászolni mindenkire. Akkor aztán a vizek nyugalmát nem fogja többé zavarni semmi, kiállunk mind egy colonne-ban s

mint békés automatok összeölelközve fogjuk járni a kállai kettőt, de azt se hegedüszóra, hanem — werklire.

A lefolyt tisztujtás alatt mind sűrűbben hangzott fel a megyei tisztviselők kinevezésének ohaja, de ha ez ohajok indokait figyelmesebben vizsgáljuk, azokat korántsem tekinthetjük a contempláló hazafiság jobb meggyőződésének. Inkább a mellőzött egyéni érdekek jajsza az s azon kényelmetlen helyzetből folyik ki, mely a választásnál pillanatra feszült helyzetbe hoz legjobb barátainkkal. Igaz, hogy a létért való küzdelem mai nehéz napjaiban éppenséggel nincs szükségünk ily harmoniabontó mulatságra, hanem hát ugy a fizikai, mint az erkölcsi világban minden nagy és nemes dolog, mint összeütött aczél s kovából a szikra, — az ellentétes elemek és eszmék surlódásából pattan ki. A költő szerint: „a boldogok között még a neheztelés is édes”, annál fogva nem szabad kellemetlen utóíze miatt mindjárt lemondanunk a szerről, mely állami organizmusunkat annyi idő óta épségben tartotta fel.

A megye rendszer ellenségeinek s általában azoknak, kik egy nyullábbal szeretnék a választást, mint az önkormányzat egyik fontos attributumát a tábláról letörölni, ajánljuk nagy hazánkfia Kossuth Lajos pár nap előtt Ungmegyéhez írott levelének figyelmes megolvasását. Nagy becsü politikai tanulmányt képvisel az s minden betűje a megyei önkormányzat apotheozisa. E levélben mondja a nagy száműzött: hogyha nem az intézvényes önkormányzat légkörében növekedett volna fel hazáját s a szabadságot szerető polgárrá, hontalanságában szerzett tapasztalatai s a történelmi bölcsélet tanításainak különféle népek és országok állapotával való összehasonlítása tanította volna meg: hogy alkotmányok csak oly mértékben valósíthatják meg azt, ami főcéljukat a szabadság uralmát képezi s hogy a nemzet csak úgy lehet önczellá és saját sorsának mesterévé, ha nép és kormány egy élő organizmussá egyesítettek, ez pedig csak is *terebélyesen* szétágazó önkormányzati intézvényekkel lehetséges.

Az alkalom hozta magával, hogy kissé eltérve tárgyunk irányától, ide vágó nézetünknek halvány kifejezést adjunk, de a midőn a tiszta meggyőződés hangján emeljük fel szavunkat egy kipróbált intézmény sértetlen fentartása mellett, abból még nem következik, hogy a ránk szállt örökséget meglevő hiányaival ápoljuk tovább, sőt inkább kétszeres feladatunk azt a létező viszonyokhoz úgy idomítani, hogy a modern kormányzat keretébe teljesen beilleszthető legyen.

Ez pedig legnagyobb részben csak úgy érhető el, ha a közügyek élére állított férfiak a képesség mellet kötelességérzetet is visznek magukkal, ha teljesen átérzik tisztök komolyságát s felelőségük tudatában a szorgalmat és lelkiismeretességét állítják feladatuk eszményévé. Ily erények nélkül a közkormányzati rendszer legideálisabb formája is csak írott malaszt, ellenben azok érvényesítésével a legprimitívebb is áldásossá lesz. Mert — és ezt jó lesz meg szivlelni — ha van még valami, ami a vármegyei intézmény

fölött már megkondított halálharang kötelét kiragadhatja a czenralisztikus irányzat kezéből, az egyesegyedül azon odaadó buzgalom lehet, melyel az adminisztráció minden közege feladatának dől s fáradhatlan munkásságával a köz- és magánérdekek megóvására hozott temérdek törvény holt betűjének életet ad.

Az ujonnan választott tisztviselő kar — amennyiben legnagyobb részét személyesen van szerencsénk ismerni — bir azon tulajdonokkal, melyek egy jó hivatalnoknak alkatrészeit teszik, de ha ismeretünk hiányában nem tudnánk is megmérlegelni valamennyit, nyitott könyvként állnak előttünk a megye főispánjának és első tisztviselője: a most már negyedizben megválasztott Matolai Etelenek a fő- és első aljegyzőnek s az árvaszéki elnöknek közszeretében álló egyéniségeik az igaz hazafi és ember, megannyi szép tulajdonaival. És mi ismerve e tulajdonokat, elég garanciát látunk arra nézve, hogy közigazgatásunk minden tekintetben példányszerű lesz s az egykori fényes epitheton újra kiegészítő díszét fogja képezni e nagy és szép megye megkopott czimerének.

Ami a választás lefolyását illeti, az, — leszámítva egy-két pozíció elfoglalásáért vívott erősebb tusát s bizonyos kisebbszere szabálytalanságból eredő pár percnyi izgalmat — egészen a komoly aktushoz méltó komolysággal történt. De ha a bizottság magához méltóan oldotta meg e nehéz feladatot, a közügy iránti elfogulatlan érdeklődésének erejét, csak is a választást vezető főispán tapintatosságából merítette.

Sokan lesznek, kik pártatlanságát a Füzy-Bencsik közötti szavazásnak ujból való elrendelése miatt kétségbe vonják. Ez felfogás dolga. Tény: hogy e szavazásnál három rendbeli szabálytalanságot inscenizott a vak véletlen, ezt pedig ki kellett valamiképpen korigálni. Nagy kérdés marad: hogy a Füzy-pártra nem lett volna-e jobb, ha a főispán Bencsiket proklamálja megválasztottnak, mely esetben az okvetlenül telebbezéssel él ellene s könnyen megsemmisíthetetheti. Ekkor pedig ismét kérdés marad az: hogy több energiával kifejtett korteskedés mellett, egy szűkebb választás esetén nem-e éppen a Füzy-párt jutott volna diadalra? —

Czikkünk fölé e czímet irtuk: „a tisztujtás.” Ezt kellett írunk a törvénytől fogva, mely azt minden hat évben elrendeli, de ha a diszmagyarba öltözött főispán ajakáról el nem lebben a választásra tömegesen megjelent megyebizottságot üdvözlő szó; ha az alispán s főjegyző bucsubeszédeinek elmondása s az ezek után a főispán kezébe visszaadott pecsét és levéltári kulcs elegikus hangulatot teremtő jelenete s az összes tisztviselői kar nevében való lemondás nem következik; végül ha „három, négy ifju nem terem Krétában”, hogy az arany gyapju elnyeréseért versenyre keljen: az egész választást, az új állomások betöltésének kivételével, inkább *megerősítésnek* lehetett volna deklarálni. A legfőbb tiszt állások valamennyie, de az alsóbbrendűeknek is az eddigiek által való betöltése csupán egy-egy lelkesült éljenzésébe került a közönségnek, melyben, mint ágyudorejben a pacsirtadal veszték el

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

a karzatbeli finom kezecskék sűrű tapsai, de nem ám az örömtől tündöklő szép szemek fénye, mely a csillárok prizmai által megsokszorozva ragyogta be az ősi terem minden zugát.

Az alkotmányos jogok legfontosabbjának gyakorlása harmadfél napot vett igénybe s eredménye a következő:

Alispán: Matolai Etele, főjegyző: Viczmány Ödön, I-ső aljegyző: Füzy Kálmán, II od aljegyző: Farkas Dezső, árvaszéki elnök: Payzsoss Andor, tisztí főügyész: Vékey Gedeon egyhangulag választották meg.

Árvaszéki ülnökök: I-ső Karsa Ferencz, II-ik Spilenberg Barna, III-ik Horváth József egyhangulag választották meg. IV-ik állomásra kijelöltek: Pekáry Gyula és Láczy Károly ez utóbbi látván Pekáry pártjának túlnyomó többségét szavazás közben visszalépett; s így megválasztott Pekáry Gyula. Tisztí alügyészé kijelöltek: Mizsák István és ifj. Farkas Lajos. Megválasztott: Mizsák István 14 szótöbbséggel.

Megyei főszámvevőül egyhangulag Kossuth Gusztáv. Megyei alszámvevőül kijelöltek: Dongó Gy. Géza, Nagy Gyula, Évva Károly és Dunka Gedeon. Egyhangulag megválasztott: Dongó Gy. Géza. Megyei főpénztárnokká: Csizsár Gábor, főorvossá: Chyzer Kornél egyhangulag választották meg. Árvapénztárnokká kijelöltek: Bárczy József és Rimay Lehel, megválasztott egyhangulag: Bárczy József. Árvaszéki jegyzővé: Grün József egyhangulag.

Az újhelyi járás szolgabirájává: egyhangulag Dókus Gyula. Segédeké kijelöltek: Törseök Gyula, Urbán Ferencz. Matolay Béla, Payzsoss János és Füzesséry Ödön. Payzsoss visszalépvén, megválasztották: Matolay Béla és Urbán Ferencz.

Szerencsi járás szolgabirájává: egyhangulag Zábráczy Miklós. Segédé kijel. Séra István és Törseök Gyula; megválasztott: Séra István 8 szavazattöbbséggel.

A tokaji járásban szolgabiráké kijelöltek: Szenczy László, Székely Károly és Karácsonyi Mihály. Közfelkiállással megvál. Szenczy László; segédül kijel.: Vályi István és Törseök Gyula, Vályi István visszalépvén megvál. Törseök Gyula.

A bodrogközi járásban szolgabiráké kijel.: Füzy Károly és Bencsik István, Füzy visszalépvén megvál.: Bencsik István. Segédé vál. egyh.: Markovics Miklós.

A gálszécsi járásban szolgabiróvá vál. egyh.: Nemthy József; szolgabirói segédé egyhangulag Debreczenyi Ferencz.

A nagy-mihályi járásban szolgabiróvá egyhangulag: Füzesséry Tamás. Segédeké kijelöltek: Pólányi Gyula és Thuránszky László, utóbbi szavazásközben visszalépvén, megv. Pólányi Gyula.

A varannói járásban szolgabiróvá egyh.: Füzesséry György; segédé egyhangulag Kossuth Elek.

A homonnai járásban szolgabiróvá egyh.: Ujfalussy Mihály; segédé egyh. Mándy István.

A sztrókói járásban szolgabiróvá egyh.: Évva Kálmán; segédé egyh.: Bárczy Benedek.

A szinnai járásban szolgabiróvá kijel. Izsépy Kálmán és Géczy István, szavazás közben Géczy visszalépvén, megvál. Izsépy Kálmán; segédé: Haraszthy Miklós.

Járásvosokká:
a szerencsi járásban: dr. Paczauer Mór; a tokaji járásban: Dr. Székely Alajos; az újhelyiben: Dr. Löcherer Lőrincz; a bodrogközi járásban: Dr. Frieder Zsigmond; a gálszécsiben: Dr. Obláth Mór; a nagy-mihályiban: Dr. Raisz Gedeon; a varannóiban: Dr. Szombathy László; a sztrókóiban: Dr. Grünfeld Vilmos; a homonnaiban: Dr. Thoman Dávid; a szinnaiban: Dr. Márton Dénes, egyhangulag választották meg.

Allatorvosokká: a megye alsó járaiban egyh.: Zachár János. A felső járaiban egyh.: Borcsik Gyula.

Főispán ő mlta által utbiztosokká kineveztek: az újhelyi járásba: Szakács Miklós; a bodrogközibe: Kigyóssy Albert és Udvarhelyi János; a gálszécsibe: Pribék István; a tokajiba: Balázs Ede; a szerencsibe: Láczy Antal és Nagy Ferencz; a homonnaiba: Pajkossy László és Bencsik Ferdinánd; a nagy-mihályiba: Szirmay Károly; a varannóiba: Rettegny Mihály; a sztrókóiba: Kormány László; a szinnaiba: Zaborovszky Rezső.

Kineveztek továbbá tiszteletbeli főjegyzőkké: Majláth József és Füzy Kálmán.

Tiszteletbeli szolgabirókká: Urbán Ferencz Mándy István, Stépán Gábor, Haraszthy Miklós és Kossuth Elek.

Tiszteletbeli főorvosokká: dr. Lengyel Endre dr. Ungár Sámuel, dr. Obláth Mór, dr. Raisz Gedeon, dr. Löcherer Lőrincz, dr. Thoman Dávid.

Tiszteletbeli járás orvosokká: dr. Schröder Gyula, dr. Stark János.

Tiszteletbeli ügyészeké: Láczy Károly, Vitányi Bertalan, Sulyovszky István, Pólányi Géza, Somogyi Bertalan.

Tiszteletbeli szolgabirói segédeké: Payzsoss János, br. Gaizler József, Császár Pál Pékár János, Micskey János, Semsey Sándor.

Tiszteletbeli aljegyzőkké: Vályi István, Orosz Miklós, Liszy Viktor, Priboda Etele, Füzesséry Ödön, Payzsoss János, Ferenczy Elek, Barthos József, br. Barkóczy Sándor, Harkányi János, Kun Béla, Schön Miksa.

Az állandó valamint a többi bizottságok névsorát jövő számunkban közlendjük.

Létesítsünk iskolai takarékpénztárakat!

I.

A budapesti gazdasági egyesület nem régen egy fölhívást bocsátott szét a hazai sajtóban, mely fölhívja a városi, illetve iskolai előjáróságokat, hogy legyenek rajta, miszerint minél több iskolai takarékpénztár létesüljön.

A közjölét érdekében kibocsátott fölhívás volt ez, a melynek jelentőségét mindenki fölfoghatta, a ki kóros társadalmi viszonyainknak csak kissé is a mélyére tekintett. Valóban, a közjölét kívánja az iskolai takarékpénztárak behozatalát, főképp hazánkban. »Ha sehoh a világon nem léteznének iskolai takarékpénztárak, ugy hazánkban kellene azokat életbe léptetni«, mondá elhunyt jelesünk: Csengeri Antal és igaza volt. A számok beszélnek és hazánkban szomorú dolgot beszélnek! Hivatalos statisztikai uton van kimutatva, hogy a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszéknél egyetlen év alatt 300 uzsorás 20,000 adóst 12 millió forintra perelt be; ki van mutatva, hogy a legfőbb törvényszéknél ugyancsak egyetlen év alatt 12,983, a királyi táblánál 58,000 büntetőper volt. Egyre-másra szaporodnak a zálogházak; városokban, a hol ezelőtt 10 évvel tán hirüket sem hallotta az ember, ma kettő, három van és mind virágzik.

Ha ezen körtüneteket vizsgáljuk, ugy lehetetlen azon tudatra nem jutnunk, hogy a nemzettest beteg, de lehetetlen egyszersmind a betegség gyógyszeréről is nem gondoskodnunk.

A híres német humorista Saphir egy házasulandó fiatal embernek, azon esetre, ha a házasság kellemetlenségeit kikerülni óhajtja, azt a tanácsot adta, hogy ne házasodjék. Weisz B. F. az isk. takarékpénztárak lelkes apostola pedig annak, a ki sem végrehajtásba, sem az uzsorás körmei közé nem akar jutni, azt tanácsolja, hogy ne csináljon adósságot.

Igen ám, csak hogy a magyar embernek vérebén van a bő, módján felüli költségezés. Ez juttatta tönkre a nemesi birtokososztály nagy részét, ez fosztott meg ősi telkeitől mánásaink közül sokakat, ez okozta a bünyefitő perek növekvő számát, a corruptio terjedését, az erkölcsök hanyatlását. Nemrégiben írta Kossuth, hogy nálunk az a nagy baj, hogy míg bevételeink számtani arányban nőnek, addig kiadásaink mértani arányban növekednek. A jövedelem kicsiny, az igények szerfeletti — mi sem természetesebb következmény, mint vagy a becsületes bukás, vagy a bünös módon való továbbélés, melyek bármelyikének következménye micsoda, szükségtelen említenem.

Népünk nem tud takarékoskodni, ez a tétel kétségbevonhatatlanul áll. De meg kell tanítani, meg már a gyermeket és pedig — mivel otthon ezt elmulasztják tenni — meg az iskolában. Ha már a nagyokkal nem boldogulhatunk, ugy kezdjük a kicsinyekén, ez volt az elve Laurent-nak, a ki az isk. takarékpénztárak eszméjének első megpendítője volt honunkban, a honnan aztán az egész civilizált Európára kiterjedt. Csakhogy egy helyen jobban, más helyen kevésbé.

Franciaországban például 16,494 isk. takarékpénztárban 349,219 betevő gyermek 1881-ben 7,987,841 frankot takarított meg. Hazánkban 1882-ben 354 iskolában 19,273 tanuló 114,734 forintot.

A különbség tehát óriási. Nálunk több mint 22,000 tanító közül csak 565, tehát az összes létszámnak csak két és fél percentszázé hozta be a vezetése alatti osztályban ezen intézményt, a mely, hogy mely körülmények és minő viszonyok között és hogy mennyire hasznos, a következőkben kíséreljük meg bebizonyítani.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

(Fáklyásmenet.) A megyei tisztválasztást megelőző estvén, a megyebizottság tagjai fáklyászenével tisztelték meg a megye közszeretében álló fő- és alispánját. A menet a város háza udvaráról indult ki s csakhamar óriási tömeggé nőtte ki magát. A megyeházához érve annak kapuja előtt kört formált, melynek közepén a s.-a.-újhelyi dalárda foglalt helyet. Kevés várta az ünnepezt főispán a bejárat előtt megjelent, mire a dalárok ajkain is felhangzott a lelkesítő dal. Ennek végzetével Zombory Gedő ismert jeles szónok lépett a főispán elé s a következő, lehetőleg hiven feljegyzett beszéddel üdvözölte:

Méltóságos főispán ur!

Mélyen tisztelt hazafi!

Eljöttünk azok, a kik a tiszta hazafiságnak és lelkes közhasznu munkálkodásnak tisztelettel és méltánnyal fizetnek; eljöttünk egy megyének, azon megyének nevében melynek multja nagy fiaiért a dicsőség könyvében van feljegyezve, eljöttünk hogy tiszteletet tegyünk Méltóságodnak.

Nem ránk parancsolt tisztelet ez! Itt e szövétnekek fényében méltóságodnak a multért elismerés és tisztelet, a jelenre ragaszkodásunknak fénye ragyog, a közvélemény amaz osztatlan óhaját sugározva vissza, hogy méltóságod megyénk főispáni székeben sokáig, sokáig hasznosan munkálkodjék.

Méltóságod nem csak a nagy hazának, de megyénknek is hű fia. Lángoló hazaszeretetre, igaz ügybuzgóságra a közügy terén: a hazának és nemzetnek soha sem volt oly szüksége mint most! Borús sejtelmekkel állunk a jövő előtt, talán nagy válságok közelednek, idők, melyekben még egyszer meg kell mutatnunk a világnak, hogy »megfogyva bár de törve nem él nemzet e hazán.« S annyi vésszel szemben, a mennyi nemzet életünket fenyegeti: nincs más menedékünk, mint honszerelmünk és alkotmányunk.

Alkotmányunk, szabadságunk védbástyái egykor megyéink voltak. Oh mennyi küzdelem, köny és véraldozat szentelte fel a megyéket nekünk kegyeletünk, ragaszkodásunk tárgyaivá. Viharok rázták, fosztották meg lombjaitól az ősi fat; meg rázkódott a föld, elsötétült az ég s erőszak rombolta nemzeti életünk szent templomát; de állottak a megyék s falai közt három századon át az erőszak és ármány fejét összevonták széttört lánczaikkal... A megyék termeiben bontották ki zászlóikat a magyar szabadság örök kegyelettel felszentelt hősei, egészen megyénk, országunk, nemzetünk ama nagy fiáig, ki ma vándor botja mint kereszt előtt hazája jobbléteért imádkozik.

Igaz hogy a régi megyék ma már csak romok, de a mit a megyéből ma birunk, az is egy darabja a régi zászlónak... Szent ereklye, melyet mint a dicső mult hagyományát talizmánként őrizzük szíveink felett, s át akarjuk adni az utódoknak, hogy annak szálaiból szöjje, hogy annak alapján építsék fel ök a magyar alkotmány a magyar haza régi dicsőségét.

A kor szelleme a változott idők sokat elvettek a megyék hatásköréből. Méltóságod azon jobbaink egyike, a ki rövid főispánsága alatt is megmutatta, hogy a megye ma is életképes csak tegye meg mindenki a maga kötelességét.

Fájdalom vannak, kik már ássák sírját a megyének a gépies államrend imádói, ök csavarba szorítva élettele né tennék a nemzeti erőt. E nemzet nem hallgat rájuk, mert minden hazafi érzi, hogy a megyei alkotmány századokon át oda forrott a nemzetnek lelkehez, életéhez. Csak a megyék birtokában adhatnak erőt lelkeinknek hadakat verő őseinknek szellemei, hogy széttörjék a vasgyűrűt, mely északról, délről megfojtani készül. Csak a megyék gyújthatják meg minden kebelben ismét az önfeláldozó hazaszeretet oltárlángját.

E tűz lobog méltóságod hazaszerető szívében s mi azért gyújtottuk meg e szövétnekek lángját. Méltóságod e megyének, melyben bölcsője ringott, jó közigazgatás és ernyedetlen munka által akar szebb jövőt teremteni, méltóságodnak lelkehez életéhez van forrva a megyei alkotmány, s kész megtenni mindent, hogy e nemzeti intézmény erein a nemzet testébe, vérebé menjenek át a kor nemzeti és társadalmi nagy eszméi; méltóságod főispáni hatáskörében példával megye elől, hogy minden erőt és lelkesedést — összeforasszon a közös célra — és ez a haza nagysága s a királyi korona dicsősége!

Méltóságos főispán ur!

E megye szegény, nagyon szegény, sok mulasztás terhét érzi. Kérjük ne ismerjen mgod pártot, felekezetet. E bajokon nem segít párt, csak egy zászló alatt lehet orvosolni a bajokat. E zászló a jog, igazság és hazaszeretet zászlója. E zászlót vigye elől méltóságod; lobogtassa méltóságod fennen, mi utánna megyünk, fogja kötelességét tenni mindenki. Mi reméljük, hogy lesz idő, midőn Jerikó ledől a szent erdekek harsány hangjától. E reményben kiáltja ma minden sziv, minden ajk, hogy méltóságod e megye főispáni székeben — a megyének, a hazának, a nemzetnek sokáig éljen!

E sok verve-el elmondott beszédre a főispán a töle megszokott őszinteséggel válaszolt s midőn kijelenté, hogy egyedüli törekvése e megyét régi polczára visszahelyezni s az ennek gatul álló hivatalnoki hanyagságot kérlelhetlenül üldözni: a tisztelgő tömeg sokszorosán megéljenezte. Ezután az alispáni lakosztály ablakai előtt foglalt pozíciót a tisztelgő sereg, hol ismét Zombory Gedő tolmácsolta érzelmeit. Beszédének, — melyet a szél figyelmünk elől el-elkaposdott — legszebb része volt, midőn azt mondá, hogy: »Régebben a fő- és alispánok hadsereget vezényeltek, ez alispán meggett nagyobb hadsereg áll, mely népek és országok sorsát dönti el: a közvélemény... Azt a férfiut jöttünk megtisztelni,

Folytatás a mellékleten.

Kormos és Decsényi

ezelőtt

Deutsch József,

fűszer-, bor-, csemege-, sajt-, rum-, tea-, gyarmat-, festék és ásványvíz kereskedése.

S.-a.-Ujhelyt.

NAGY-SÁROSI MŰMALOM LISZTRAKTÁRA.

M. k.
DOHÁNY és SZIVAR
főfőzsdé.

M. k.
DOHÁNY és SZIVAR
különlegességi áruda.

Hoff János es. k. udv. szállító maláta gyártmányainak főraktára
Zempléni megyére dr. Gölis-féle étkepor. — Moll-féle Seidlitz por és sós-bor-
szesz. — Brazay-féle sós-borszesz. — Popp-féle Anatherin szárvíz. — Krohn-
féle csukamáj-olaj. — Kwizda-féle marhapor és Restitutions fluid. — Farina-
féle Eau de Cologne és szappanok. — Toilet szivacsok.

Angol, francia és kremsi mustár. — Mixed pickles. — Francia szarvas-
gomba. — Legfinomabb sardinák olajban. — Angolna. — Marinírozott és füstölt
hering. — Hollandiai és scóciai hering. — Orosz Caviár. — Liebig-féle huskivonat.

ANGOL ÉS BÉCSI THEASÜTEMÉNYEK ÉS POZSONYI KÉTSZERSÜLT.

FRANCIA GLACIROZOTT GYÜMÖLCSÖK. — BERBER ÉS AFRIKAI DATOLYA. —
SULTANFÜGE. — OLASZ MOGYORÓ. — GÖRZI MARONI.

Legi. francia, hollandi liqueurök és vadászitalok.

Suchard-féle chokoládék.

Vidéki megrendeléseket pontosan, gyorsan s minden figye-
lemmel teljesítünk; csomagolást nem számítunk.
Szakmánkba nem tartozó megrendeléseket is kellő felvilágosítás mellett,
szívélyességgel minden kitelhető módon teljesítünk.

Nagyobb megrendeléseket helyben, a házhoz szállítunk; a vidé-
kieket pedig a helybeli pályaudvarhoz.

A kellemetlenségek kikerülése végett, a czimet, vasuti vagy
posta állomást, úgy az áruk mikénti küldését, u. m. teher-, gyors-,
vagy postaszállításban különösen megjelölni kérjük.

6-8

Wolfinger Adolf nemzeti állatsereglete

az e célra a „Vörös ökör” vendéglő udvarán felállított és futott
Arenában.

Tartalmaz oly ragadozó állatokat a világ minden részéről, melyeknek
eddig állatseregletben még nem voltak láthatók. Tigris, hiéna, medve, farkas,
sakál, pelikán, rinoceros; egy állat két testrészszel (fele ló, fele tehén), sasok,
majmok, papagályok, óriási kígyó (Boa Constrictor).

Naponként 2 előadás. — Etetés délután 4 és 6 órakor.

MISS LASTINE (a tigris-menyasszony)

állatszelistonó fellépte; minden ragadozó állat ketreczébe bemegy.

Helyárak: Első hely 20 kr., második hely 10 kr. Egy
egész iskolánál a beletti díjat mérsékelten leszállítom.

Számos látogatást kér teljes tisztelettel

A tulajdonos.

2-2

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Réthy Mór óraraktaiban

S.-a.-Ujhelyt

NAGY KIVÁLASZTÁSBAN ARANY ÉS EZÜST ZSEB-
ÓRÁK; MINDENFÉLE SZOBÁBA VALÓ ÓRÁK ÉB-
RESZTŐ, ZENÉLŐ ÉS INGA ÓRÁK

jutányos árban

és két évi jótállás mellett kaphatók.

2-2

15936. sz.

Magyar észak-keleti vasut.

Pályázati hirdetés.

A magyar észak-keleti vasut s.-a.-ujhelyi indóháza s
annak melléképületei 16000 frtra előirányzott bővítési mun-
kájának biztosítása végett, ezennel 1884. évi január hó 15-ére
pályázat hirdettetik.

A mérvadó tervezet, költségvetés, szerződési minta és
pályázati feltételek Budapesten, II. lánczhid-utca 1. szám III.
emeleten; pályafentartási központi hivatalunkban és S.-a.-
Ujhelyen a VI. mérnöki szakaszunknál betekintheők.

Budapesten, 1883. december hó 15.

(1-4)

A vezérigazgatóság.

LEGOLCSÓBB SORSJEGY.

Magyar vöröskereszt-egylet sorsjegyei

1890-ig évenként 3 huzás nagy nyereményekkel.

1884-ben három főnyeremény, mindegyik

50,000 forinttal.

A legkisebb nyeremény 6 forinttól 10 forintig emelkedik.

EZEN SORSJEGYEK KAPHATÓK

A MAGYAR LESZÁMITOLÓ- ÉS PÉNZVÁLTÓ-BANAKNÁL BUDAPESTEN

3-4

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

Előfizetési felhívás
a
PESTI NAPLÓ
1884. 35-dik évfolyamára.

Harmincznég év óta szolgáljuk hazánkat. Sokféle kormányt megértünk, sok viszontagságon keresztül híven küzdöttünk a nemzettel. Meggyőződésünket bátran vallottuk; nec vultus instantis tyranni, nec civium ardor prava jubentium, mente quatit solida.

A közvéleménynek lapja vagyunk; a mit a magyar nép művelt osztályai éreznek, annak adunk kifejezést. Bizonyítja ezt a nagy közönségnek kitartó pártfogása. Köszönjük előfizetőinknek irántunk tanúsított ragaszkodását.

Uj esztendő, uj választások következnek. Számot vetettünk multtal, jövővel:
Ellenzék voltunk, ellenzék maradtunk!

A jelen kormányval szemben okát adjuk bizalmatlanságunknak. Mert nem személyes ellenszenv, nem érdek vezetit tollunkat, hanem kötelesség: kitartani a nemzet nemesebb javaiért való túsában.

E kormánynak multja dicstelen, jövője reménytelen.

Mit vártunk tőle és mit ígért a nemzetnek?

Azt vártuk, hogy a közjogi pártoskodás megszűnik s Magyarország osztatlan erejét a nemzet jogainak sértetlen megővésében, érdekeinek megvalósításában, az állam szervezésében s tekintélye s befolyása magasra emelésében érvényesítendő. S mit tapasztaltunk? Nem hogy Magyarország jogát ki terjesztette, de sőt Ausztriával szemben örökös alkudozással az 1867-ki kiegyezést rosszabbra magyarázta s a nemzet önrendelkezési jogát kisebbiteni hagyta; a bosnyák kérdésben a dualizmust megsérté s aláasta; Horvátországgal szemben a végvidék bekebelezésénél, ugyszintén a fiumei kérdésben és a legutóbbi zavargások alkalmával a magyar állam szuverénitását és közjogát oly gyengén védte, hogy a Dráván túli részek kapcsolata az anyaországgal veszélyeztetik: mindezek következtében a közjogi pártoskodás nem hogy megszűnt volna, de uj tápot nyert.

Igérte a pénzügyek rendezését. Nem rendezte; hanem csinált rengeteg új adósságot a réginek hegyibe és emelte minden évben a direkt és indirekt adókat a végsőig, az elviselhetlenségig.

Igért rendet az államban s kaptunk rendetlenséget: a közgazdaság zavarban, a közbiztonság megingatva, a társadalom felforgatva, hazánk reputációja meghurczolva, ime az eredmény ilyen.

De szebb jövő reményét nyújtja-e ezen kormány? Mi lesz belőlünk, ha soká vezetit még az ország politikáját?

Anyagi jólétet keresünk s nem tudja megadni. Nincs semminő közgazdasági programja, tisztában sincs magával a teendők iránt. A közös vámterülettel feladta az iparpolitikát, a magas védvámokkal és fogyasztási adókkal a szabad kereskedést, a kereskedelmi szerződésekkal a mezőgazdaság érdekeit, s midőn egyfelől lehetetlenné teszi, hogy Magyarországból iparos állam váljék, mely a nagy budgetet elviselhesse, másrészt agrárius politikát sem akar követni, hogy a föld birtokosait megtartsa és jövedelmeit szaporítsa.

Financziáinkat helyrehozni nem fogja soha, mert az inproduktív kiadásokat, katonaságra s uj hivatalokra mindig felemeli s az adósságcsinálás rendszerével nem szakit.

Szervezni az államot nem képes; ezt egy pillantás igazságszolgáltatásunk sanyaru állapotára bebizonyítja.

A nemzet szellemi és erkölcsi életét fejleszteni nincs kellő érzéke; a legszomorubb, hogy a közszellem e kormány nyomása alatt mennyire alászállott s a közérkölcsök romlása botrányos perekben látott napvilágot.

Magyarország alkotmányos szabadsága kortespolitikává fajult és a kormány azt üzi a legnagyobb erőfeszítéssel. A választások, a parlament, a pártok a kormányhoz szolgálnak eszközül s nem a nép közakarátának azon hatalmas tényezői, mint a Deák-párt idejében voltak.

E kormány fölfelélé alázatos, lefelé önkényes, soha róla tudni nem lehet, hogy miféle kalandokba viszi a nemzetet, vagy mily becses jogait és érdekeit áldozza fel. Ezért maradunk ellenzék!

Hogy, míg a sajtó szabad és ha a sajtószabadságot is elvonnék a nemzetől, mint mikor még nem volt szabad: a Pesti Napló a magyar nemzet igazait, érdekeit és magasztos szellemi kincseit védje, hirdesse. Sem a magyar czimert, sem a nemzeti lobogót el nem ejtjük senki kedvéért. Fegyverünk a szó, erőnk az igazság ha-

talma. Ha ezt valljuk, szavunk visszhangzik a szivekben. Ezeket, milliók értenek velünk egyet és még ezen kormány is meghallja a közvélemény hangját. A független közvéleményét, mely nem hizeleg.

Köszönjük a bizalmat a multban s kérjük a jövőre.

A Pesti Napló megjelen naponként kétszer, s különösen figyelmeztetünk arra, hogy este is egy egész nagy iven, teljes lapot adván ki, már esti kiadásunkban nyomatjuk le a teljes tudósítást az országgyűlés üléséről és sok egyéb közleményt, melyet más lapok csak másnap reggel közölhetnek. Ez a Pesti Napló olvasóira nézve, az értesülés gyorsaságát illetőleg, egy egész napi előnyt biztosít. Hétfőn reggel rendkívüli számot adunk ki; valahányszor a tárgyhalmaz megkivánja, lapunkhoz mellékletet csatolunk.

Folytonosan két regényt közlünk, a legkitűnőbb íróktól.

Munkatársaink diszes köre ugyanaz marad, mint eddig volt, politikai vezércikkeink legnagyobb részét ezután is b. Kaas Ivor s ifj. Abrányi Kornél fogják írni.

Szóval: Mindenben azok maradtunk, a kik voltunk, azt véljük, 1884-re is jobb ígéretet nem tehetünk t. olvasóinknak.

Előfizetési árak:

(a reggeli és esteli kiadásra, és a hétfő reggeli rendkívüli száma.)

Egész évre 24 frt.
Félévre 12 »
Évnyegyedre 6 »
Egy hónapra 2 »

Az előfizetési árak magukban foglalják a lap díjtalan kézbesítését a postán, vagy Budapesten kétszer házhoz hordva. Az esti lap postai külön küldésért havonként 30 kr. fizetendő. Az előfizetéseket korán kérjük megtéetni, hogy az ujévi összetörölődés miatt a lap megküldésében késedelem ne történjék.

Az előfizetések Budapestre a Pesti Napló kiadóhivatalába (Barátok tere, Athenaeum-épület) küldendők. Vidéki megrendelésekre a postai utalványokat ajánljuk.

A Pesti Napló szerkesztősége és kiadóhivatala.

Valódi

gyógy malaga bor

A klosterneuburgi cs. kir. kísérleti állomás vegyelemzése szerint készült

kitünő valódi Malaga

mint rendkívüli erősítő szer gyengeségben szenvedők, betegek, lábadozók és gyermekek számára. **Vérszegénység** valamint **gyomorbántalmaknál** páratlan hatással bír. Eredeti 1/4 és 1/2 üvegekben.

A VINADOR SPANYOL KERESKEDÉS

törvényes névjegyével ellátva kapható.

Bécsben Hamburgban

eredeti árszerint 2 frt 50 és 1 frt 30 kr-jaival

Sátoralja-Ujhelyben

Reichard testvérek kereskedésében

5-5

Hivatalos
gyógyjelentések
fő-törzsorvosoktól a csász. kir. katonai kórházban.

Bécs és Osztrák birodalom.

Hoff János cs. kir. udvari tanácsos urnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rendek lovagjának. A Hoff János-féle maláta-kivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejedelmének udvari szállítója. Bécs. Gyárhelyiség Grabenhof 2. Iroda s gyári raktár Graben Bräunerstr. 8.

A cs. kir. 23. számú helyőrségi kórháznak Zágrábban, a Hoff-féle maláta-kivonat-egészségi sör és a Hoff-féle maláta-csokoládé észlelt gyógyhatásairól.

Mind a két készítmény egy az üdülők, mint a légző és emésztési szervek, hurutos és inger állapotában szenvedőknek, mint kitünő étrendi erősítő szer bizonyult be s a csokoládé, mint a kávénak egészséges pótszere ott, hol ez mint felettebb izgató, nem volt rendelhető, kiváltképen ajánlható azonfelül ez, az abban részesített betegek és üdülők előtt igen kedvelt reggeliül szolgált, ami is az észleletekhez képest ezennel igazolhatik.

Zágráb, nov. 23.

Dr. Ischitz, kórh. főorv., fő-törzsorvos.
Dr. Kaiser, törzs- és osztály-főorvos.

A cs. kir. 2. sz. helyőrségi kórháznak Bécsben 4. sz. 297.

A Hoff-féle maláta-kivonat egészségi sör s a maláta-csokoládé, melyek a helyőrségi kórházba használatra kiadattak, a gyógyfolyamat kitünő segélyszereinek bizonyultak be, nevezetesen a maláta-kivonat az idült mellbaju betegek előtt igen kedvelt és kívánt volt; hasonlóan a maláta-csokoládé az üdülők s az elgyengült emésztési képességnél súlyosbetegségek után üdítő és igen kedvelt gyógytápszer volt.

Bécs, 1878. decz. 13.

Látta: Dr. Loeff, fő-törzsorv. Dr. Porias, törzsorv.

Elért gyógy-eredmények a sorvanás, általános gyengeség, étvágytalanság, köhögés-, torok-, gyomor-, mell- és tüdőbajok

egyedül 58-szor kitüntetett világhírt Hoff János-féle maláta-készítmények, egyedül valódi Hoff János-féle maláta-kivonati-egészségi sör, maláta-egészségi-csokoládé és maláta-cukorkák.

Gyógyjelentés.

(Kivonat.)

Nyolcz éve, hogy nehéz lélegzés és tüdősorvasásban, az éjjel-nappali köhögés, agyvertorlódás egészen elvette erőmet, így tehát életemről lemondtam. Az orvosi rendelés által a Hoff János-féle maláta-készítmények, melyeket örömmel elismerem és most egészen egészséges vagyok, melyet ismerőseim ha látnak csodának tekintik. Szenvédőknek használatát kívánom nyilvánítni.

Gyarafas János, honvéd-főhadnagy.

Ó V Á S.

Valamennyi malátagyártmány-ragjegyén a védjegy (hoszszukás körben a feltaláló és legelső készítő Hoff János mellképe s alatta a tökéletes névalírás Johann Hoff) látható. Ahol a valódiság ezen jele hiányzik, az a gyártmány mint hamistott visszautasítandó.

Főraktár Zemplén megyében:

Kormos és Decsényi uraknál S.-a.-Ujhelyt,

továbbá S.-a.-Ujhelyben: Pintér Ferencz gyógyszerár. Kormos és Decsényi, és Szentgyörgyi Vilmos. Nagy-Mihályon: Marmorstein S. Homonnán: Pápay Pál.

(9-12)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

KÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felelős szerkesztő: Komócsy Lajos.

Lapunk — társai között legnagyobb elvárás, város, vidék s külföld válogatott, fontos hírei; terjedésnek örvendő — immár hatodik évfolyamát éli. Miatán kívánatra mindenkinél az irodalom és művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden számhoz egy külön regény melléklet könyvalakban. Havonként „Nővilág” cz. divatlap számtalan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási Lap” is jár ingyenes melléklet-kép. A boríték telve a komoly s tréfás talányok minden fajával.

* A „Képes Családi Lapok” a legolcsóbb, legerjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap: Megjelen minden vasárnap egész ingyenes regénymelléklettel. — Külön (ingyen) „divatlap” és külön (ingyen) „Gazdasági és háztartási lap.” Gyönyörű jutalomképek és rendkívüli kedvezmények.

Megjelen tizenegyezer példányban.

Közvetlen előfizetők sok előnyben részesülnek.

* A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések” és „Feleletek,” „Ajánlatok” stb. részére a társalgó csarnok. A talányfejtők között gyönyörű olajnyom. képek (disz, arany keret.) regények stb. sorsoltnak ki.

(1-3)

A legközelebbi évnyegyedben külön regény-melléklet képek ismét kitünő, cselekvénygazdag, érdekesítő regényt adunk.

MUTATVÁNYSZÁMOT A KÍADÓHIVATAL KIVÁNATRA BÁRKINEK KÜLD BÉRMENTVE.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: Budapest, papnövelde-utca 8. sz. a.

BUDAPESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt. Negyedévre
3 frt 50 kr. Egy óra 1 frt 20 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. Kalap-utca 16. sz.

A „Budapesti Hirlap“ nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányának, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állnak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy **mindenről** a mi az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren fölmerül: **híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönségét.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja felül a „BUDAPESTI HIRLAP“-ot. Vannak a nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, **de nincs mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.**

A „BUDAPESTI HIRLAP“-nak olvasó közönségén és iróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötelezve, se **osztálynak, se pártnak, se kormányának**, se nyilvánosan vagy magán **társaságoknak**: a „BUDAPESTI HIRLAP“-a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzvilágnak, a másik egy-egy hatalmas vasutnak s más ily vállalatoknak, a harmadik a kormányának, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezetnek, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik nyolczadik egy-egy pártnak a jármát viseli.

A „BUDAPESTI HIRLAP“-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: **a nagy közönség és az ország azonos érdeke.**

Ennek tesz szolgálatot, a ki a „BUDAPESTI HIRLAP“-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „Budapesti Hirlap“ rendes tartalma a következő:

- I. Politikai és társadalmi vezércikkek.
- II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárcák, mindennap rendszeren kettő.
- III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata.
- IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkeken.
- V. Távirati tudósítások.

VI. Napi események rovata.

VII. Közgazdaság.

Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy vezércikk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcák, törvényszék, vidéki hírvonat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

Január elsején megkezdjük gróf Teleki Sándortól:

A vén dáde
című rendkívül érdekes cigány regényt.

A „Budapesti Hirlap“ rendes írói:

Csukássi József szerkesztő, **b. Kaas Ivor**, **gr. Teleky Sándor** ezredes, **Rákosi Jenő**, **Balogh Pál**, **Benedek Elek**, **Berényi László**, **Kacziány Géza**, **Rákosi Viktor**, **Szokolay Kornél**, **dr. Volf Vilmos.**

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal. Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességök és megbízhatóságuk által egyaránt lekötelezik a közönséget és a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, a mi e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ a legolcsóbb politikai, szépirodalmi és gazdasági napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czímen:

„Budapesti Hirlap“ Budapest, kalap-utca 16. sz. a.

Tisztelettel ajánljuk a „BUDAPESTI HIRLAP“-ot, **első és rendíthetetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek**, a t. magyar közönség lekötelező figyelmébe.

Csukássi József, Rákosi Jenő,
a „Budapesti Hirlap“ kiadó-tulajdonosai.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

KARÁCSONYI AJÁNDÉKOK

nagy választékban

LÖVY ÁDOLF

KERESKÉDÉSÉBEN.